

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/15/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200290
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200290.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: E. A. Č., S. X, Z., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s.r.o., Poľovnícka 7, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o správnej žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy žalovaného, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sa/18/2018-75 zo dňa 27.03.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sa/18/2018-75 zo dňa 27.03.2019 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 4Sa/18/2018-75 zo dňa 27.03.2019 postupom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by správny súd uložil žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, aby v lehote dvoch mesiacov začal administratívne konanie o podanom návrhu E. A. Č. zo dňa 03.05.2017 o uvoľnenie zo služobného pomeru.

2. Krajský súd konštatoval, že pre rozhodnutie o podanej žalobe bolo podstatné ustáliť, či v čase podania žiadosti žalobcu z 03.05.2017 o jeho uvoľnenie zo služobného pomeru žalobca bol, alebo či nebol príslušníkom Policajného zboru. Podľa názoru krajského súdu žalobca v tomto čase už nebol príslušníkom Policajného zboru, a to z nasledovných dôvodov:

3. V konaní nebola spornou skutočnosť, že žalobca podal 14.02.2012 žiadosť o uvoľnenie. S poukazom na túto žiadosť sa jeho služobný pomer skončil k 30.04.2012 podľa § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z.

o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej aj „zákon č. 73/1998 Z.z.“ alebo „zákon o štátnej službe policajtov“) personálnym rozkazom č. 13 z 02.03.2012).

4. V priebehu plynutia 2-mesačnej lehoty (§ 191 ods. 7 zákona o štátnej službe policajtov) bol žalobca postupom podľa § 192 zákona o štátnej službe policajtov prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. 378 z 03.04.2012. Ak by tento personálny rozkaz nadobudol právoplatnosť, služobný pomer žalobcu by skončil už 04.04.2012. Nakoľko však žalobca využil svoje zákonné oprávnenia na podanie prostriedkov nápravy (odvolanie voči predmetnému personálnemu rozkazu č. 378; žaloba voči rozhodnutiu žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-80/2012 z 18.07.2012, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz č. 378 z 03.04.2012; odvolanie žalobcu voči rozsudku tunajšieho súdu č.k. 5S/307/2012-37 zo 04.03.2014, ktorým bola jeho žaloba zamietnutá; odvolanie žalobcu voči tomuto rozsudku), právoplatným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/78/2014 z 26.10.2016 boli personálny rozkaz č. 378 z 03.04.2012, ako aj rozhodnutie žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-80/2012 z 18.07.2012 zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

5. Dôsledkom tohto rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa teda žalobca dostal do postavenia zodpovedajúceho stavu, keď podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, teda do stavu po vydaní personálneho rozkazu č. 13 (vydaného v dôsledku podanej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru). To znamená do stavu, akoby nebol zo služobného pomeru prepustený. V zmysle tohto personálneho rozkazu č. 13 a s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o štátnej službe policajtov sa žalobcov služobný pomer skončil dňom 30.04.2012. (V tejto súvislosti krajský súd poznamenal, že žalovaný sa zjavne po vydaní zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.10.2016 nerozhodol pokračovať voči žalobcovi postupom podľa § 192 zákona o štátnej službe policajtov.)

6. Krajský súd súčasne konštatoval, že v dôsledku skutočnosti, že personálny rozkaz č. 378 z 03.04.2012 bol zrušený, nastal stav v zmysle § 196 ods. 1 zákona o štátnej službe policajtov, teda žalobca ostal v štátnej službe. Avšak (vzhľadom k tomu, že pred jeho vydaním požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru žiadosťou zo 14.02.2012, v dôsledku čoho bol vydaný personálny rozkaz č. 13 z 02.03.2012) iba do 30.04.2012, kedy došlo k jeho uvoľneniu na vlastnú žiadosť.

7. S poukazom na vyššie uvedené žalobca ku dňu podania jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru datovanej 03.05.2017 už nebol príslušníkom Policajného zboru. Nakoľko zákon o štátnej službe policajtov sa vzťahuje na príslušníkov Policajného zboru (§ 1 ods. 1 zákona o štátnej službe policajtov), podaním žalobcovej žiadosti o uvoľnenie z 03.05.2017 nemohlo dôjsť k začatiu konania vo veci jeho uvoľnenia, a teda žalobca sa nemohol dostať do stavu nečinnosti namietaného podanou žalobou. Z tohto dôvodu krajský súd dospel k presvedčeniu, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

8. Nad rámec uvedeného prvostupňový súd poukázal aj na konanie samotného žalobcu, ktorý bol uzrozumený s tým, že jeho služobný pomer skončil uvoľnením na vlastnú žiadosť k 30.04.2012, teda i potom, ako podal druhú žiadosť o uvoľnenie (03.05.2017). Stalo sa tak podaním „Žiadosti o priznanie odchodného“ z 29.09.2017 (teda po podaní jeho žiadosti o uvoľnenie z 03.05.2017). V tejto žiadosti výslovne uviedol, že jeho služobný pomer skončil uvoľnením podľa § 191 ods. 1 zákona o štátnej službe policajtov dňom 30.04.2012. S poukazom na túto žiadosť žalovaný vydal právoplatné rozhodnutie č.p.: SPOU-OSZ-VZ-47101-6/2017 z 08.11.2017, ktorým bolo žalobcovi priznané odchodné (po zrážke) vo výške 7 461,76 Eur o.i. s odôvodnením, že jeho služobný pomer skončil uvoľnením ku dňu 30.04.2012. (Žalobca toto rozhodnutie nenapadol opravným prostriedkom.)

9. O trovách žalobcu súd rozhodol s poukazom na výsledok tohto súdneho konania s poukazom na § 167 ods. 1 SSP. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

10. Proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/ SSP a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že zruší rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, s tým, aby o návrhu na skončenie služobného pomeru zo dňa 03.05.2017 konal a rozhodol. Súčasne požadoval náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Za dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP považoval to, že účastník konania, ktorý zastupoval žalobcu neexistoval. V čase, keď žalobca uplatňoval svoje procesné právo prostredníctvom advokáta, súd akceptoval uplatňovanie práv účastníka nesprávnym procesným postupom.

12. K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP uviedol, že nie pravdou a niet dôkazu, ktorý by potvrdil, že služobný pomer skončil k 30.04.2012. Nikto nevystavil dokumenty svedčiace tomu, že služobný pomer k tomuto dátumu skončil, pričom dňa 03.04.2012 bol sťažovateľ odstrojený a odzbrojený.

13. Sťažovateľ namietal konštatovanie krajského súdu v bode 5.2, že ak by personálny rozkaz nadobudol právoplatnosť, bol by služobný pomer skončil už 04.04.2012. Sťažovateľ uviedol, že rozkazom ministra vnútra bol prepustený so všetkými dôsledkami a uviedol, že sa nezrušilo skončenie služobného pomeru, ale tento bol vyhlásený za nezákonne skončený, pričom správny právny záver bol súdom aj akceptovaný: „žalobca sa dostal do postavenia zodpovedajúceho stavu, keď podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, teda po vydaní personálneho rozkazu č. 13 (vydaného v dôsledku podanej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru)“. Odôvodnenie nasledovného však podľa jeho názoru postrádalo označenie skutočností, z ktorých takýto záver urobil.

14. Ďalej konštatoval, že podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný pomer dňom doručenia zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky trvá dodnes, pretože nebolo rozhodnuté ani o skončení prepustením, ani o uvoľnení. Rozkaz vydaný pred prepustením (pred 04.04.2012) zanikol. Prepustený policajt velený rozkazom do služby 05.04.2012 už rozkaz neplnil a jeho plnenie nebolo odložené na čas, keď bude rozkaz o prepustení zrušený. Rozkaz o skončení služobného pomeru z februára 2012 bol novým rozkazom policajtom s vyššou personálnou a disciplinárnou právomocou 04.04.2012 zrušený. Prepustený policajt dňom 04.04.2012 prestal byť v dvojmesačnej lehote, po uplynutí ktorej mal byť uvoľnený, pričom služobný úrad konanie o uvoľnení k 30.04.2012 neuskutočnil. Ak sa (podľa názoru súdu) žalovaný rozhodol, že neskončí služobný pomer podľa § 192 zákona o štátnej službe policajtov, musel žalobcu zaradiť do výkonu služby. Najskôr pri neoficiálnom jednaní bez advokáta mal nastúpiť, potom sa „hľadalo“ iné, vhodné služobné miesto, až bol pozvaný, (dôsledne bez advokáta) a bolo mu ponúknuté odstúpné. Na základe žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 03.05.2017 vyplatili služné z neplatného konania z roku 2012, hoci tak mali urobiť v konaní o uvoľnenie iba a len po 03.05.2017.

15. Sťažovateľ tvrdil, že žalovaný sa s absolútnou istotou dostal do stavu nečinnosti po tom, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil v roku 2016 rozkaz Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a tiež po tom, čo bol 03.05.2017 podaný návrh na uvoľnenie.

16. Ďalej sťažovateľ namietal, že ku dňu 30.04.2012 neexistovalo ani len oznámenie nadriadeného v lehote do mesiaca podľa § 191 ods. 8 zákona o štátnej službe policajtov, rozhodnutie o priznaní odchodného, sociálne, dôchodkové. Služobný pomer uvoľnením ku dňu 30.04.2012 právne relevantne nikdy neskončil a nikto nikdy konanie o žiadosti o uvoľnenie neobnovil a ani formálne nezrušil prerušenie. Policajt si lehotu v trvaní 2 mesiace nedoslúžil. Sťažovateľ písomne vážne a zrozumiteľne prejavil vôľu nastúpiť do služby, čo bránilo tomu, aby účastníci služobného pomeru „pokračovali“ konať o uvoľnení. Žalovaný bol povinný od decembra 2016 zaradiť policajta v služobnom pomere do služby a platiť mu všetky nároky zo služobného pomeru plynúce.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou sťažovateľa a jeho právnym názorom uvedenom v kasačnej sťažnosti. Žalovaný plne súhlasil s výrokom napadnutého rozsudku a zotrval na svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 22.01.2019. Na základe uvedeného navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť podľa § 461 SSP.

18. Sťažovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že jeho služobný pomer skončil dňa 04.04.2012, druhý deň po doručení rozkazu žalovaného. Podľa jeho názoru sťažovateľ musel byť riešený v režime ustanovenia § 196 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z., a teda mohlo dôjsť k zaradeniu policajta do služby alebo aktuálne dohodnúť skončenie služobného pomeru uvoľnením.

III.

Konanie na kasačnom súde

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

20. Z priloženého spisu Krajského súdu v Bratislave kasačný súd zistil, že sťažovateľ podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z. doručení dňa 14.02.2012. Na základe tejto žiadosti bol sťažovateľ personálnym rozkazom riaditeľa odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru č. 13 zo dňa 02.03.2012 podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. ku dňu 30.04.2012 uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

21. Následne bol sťažovateľovi doručený personálny rozkaz, ktorým bol dňom 04.04.2012 prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Tento personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 378 z 03.04.2012 ako aj následne vydané rozhodnutie žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-80/2012 zo dňa 18.07.2012 (ktorým bol potvrdený personálny rozkaz č. 378 z 03.04.2012) bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/78/2014 zo dňa 26.10.2016.

22. S poukazom na zrušujúci rozsudok najvyššieho súdu a na § 196 citovaného zákona požiadal sťažovateľ listom zo dňa 10.03.2017 o svoje zaradenie do pôvodnej funkcie. Listom č. PPZ-ODP-303-002/2017 zo dňa 13.03.2017 riaditeľ odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru sťažovateľovi oznámil, že na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2016, ktorým bolo zrušené prepustenie sťažovateľa zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru platí skončenie jeho služobného pomeru uvoľnením na vlastnú žiadosť dňom 30.04.2012, z ktorého dôvodu sa na sťažovateľa nevzťahuje § 196 zákona č. 73/1998 Z.z.

23. Listom z 13.03.2017 vyslovil sťažovateľ s týmto názorom svoj nesúhlas. Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície listom č. PPZ-ODPI-303-005/2017 z 03.04.2017 zotrvalo na svojom pôvodnom stanovisku.

24. Dňa 03.05.2017 požiadal sťažovateľ o uvoľnenie zo služobného pomeru. Následne dňa 29.09.2017 požiadal na úradnom tlačive o priznanie odchodného z dôvodu skončenia služobného pomeru uvoľnením podľa § 191 ods. 1 zákona o štátnej službe policajtov dňom 30.04.2012. Osobitným listom z toho istého dátumu si žalobca uplatnil doplatenie ďalších finančných náležitostí. Právoplatným rozhodnutím žalovaného č.p.: SPOU-OSZ-VZ-47101-6/2017 z 08.11.2017 bolo sťažovateľovi priznané odchodné (po zrážke) vo výške 7 461,76 Eur s odôvodnením, že jeho služobný pomer skončil uvoľnením ku dňu 30.4.2012.

25. Sťažovateľ sa žalobou zo dňa 22.08.2017 doručenu krajskému súdu dňa 04.09.2017 domáhal, aby správny súd uložil žalovanému - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, aby v lehote dvoch mesiacov

začal administratívne konanie o podanom návrhu E. A. Č. zo dňa 03.05.2017 o uvoľnenie zo služobného pomeru.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

26. Podľa § 242 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

27. Podľa § 189 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný pomer sa končí

- a) zrušením v skúšobnej dobe,
- b) uvoľnením,
- c) prepustením,
- d) stratou hodnosti,
- e) uplynutím dočasnej štátnej služby,
- f) úmrtím policajta,
- g) zákazom činnosti výkonu funkcie policajta,
- h) nadobudnutím právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že policajt je nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- i) ak policajt v prípravnej štátnej službe svojim zavinením nezískal policajné vzdelanie.

28. Podľa § 191 ods. 1 cit. zákona policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

29. Podľa § 191 ods. 7 cit. zákona služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

30. Podľa § 191 ods. 8 cit. zákona rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

31. Podľa § 192 ods. 1 cit. zákona policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak

- a) pre neho v dôsledku zníženia početných stavov Policajného zboru schválených vládou nie je iné služobné zaradenie,
- b) podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia,
- c) podľa posudku služobného klinického psychológa nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby,
- d) bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe,
- e) porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby,
- f) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody,
- g) stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky alebo nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,
- h) zrušené od 01.05.2004.

32. Podľa § 196 ods. 1 cit. zákona, ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a písm. s/ a ak ide o príslušníka Policajného zboru podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

33. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sa/18/2018 zo dňa 27.03.2019, ktorým správny súd zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ voči žalovanému domáhal, aby bolo začaté konanie podľa ustanovenia § 189 písm. b/ v spojení s ustanovením § 191 ods. 1, 8 zákona o č. 73/1998 Z.z.

34. Predmetom konania podľa štvrtej časti prvej hlavy SSP je konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 242 a nasl. SSP). Legálna definícia nečinnosti orgánu verejnej správy je obsiahnutá § 3 ods. 1 písm. d/ SSP. Podľa nej sa nečinnosťou rozumie stav, keď orgán verejnej správ protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie. Správny súd na základe návrhu, ktorým sa žalobca domáhal preskúmania nečinnosti orgánu verejnej správy, preskúmava zákonnosť postupu správneho orgánu, t.j. skúma, či jeho činnosť, ktorou realizuje svoju právomoc vymedzenú osobitnými zákonmi, je alebo nie je v súlade s týmito zákonmi. Pri preskúmaní zákonnosti činnosti správneho orgánu súd skúma, či správny orgán vykonal zákonom predpísané úkony, alebo ich opomenul, resp. odmietol vykonať, prípadne či nevykonal chybný úkon.

35. Kasačný súd mal za preukázané, že sťažovateľ podal nadriadenému na predpísanom tlačive žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka policajného zboru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z. dňa 14.02.2012. V žiadosti neuviedol dátum, ku ktorému žiadal o uvoľnenie.

36. S uvoľnením súhlasil riaditeľ odboru dopravnej polície Prezídia policajného zboru ku dňu 30.04.2012. Personálnym rozkazom riaditeľa odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru č. 13 zo dňa 02.03.2012 bol podľa § 191 ods. 1, ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. sťažovateľ uvoľnený zo služobného pomeru dňom 30.04.2012. Personálny rozkaz sťažovateľ vzal na vedomie dňa 12.03.2012 (v jednomesačnej lehote podľa § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z.), pričom sa voči nemu neodvolal.

37. Čiže v danom prípade bolo naplnené ust. § 191 ods. 8 zákona a nie je preto možné súhlasiť s námietkou sťažovateľa, že na žiadosť o „uvoľnenie“ žalovaný nereagoval.

38. Predmetom právneho posúdenia v danom prípade bola otázka, či v čase podania ďalšej žiadosti sťažovateľa o uvoľnenie zo služobného pomeru zo dňa 03.05.2017 bol sťažovateľ príslušníkom Policajného zboru a či sa správny orgán dopustil nečinnosti, keď o predmetnej žiadosti nerozhodol.

39. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľ ku dňu podania opätovnej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nebol príslušníkom Policajného zboru. V dôsledku rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/78/2014 zo dňa 26.10.2016, ktorým bolo zrušené prepustenie sťažovateľa zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru sa sťažovateľ dostal do stavu po vydaní personálneho rozkazu č. 13 o uvoľnení (s poukazom na § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá).

40. Kasačný súd zdôrazňuje, že konanie o uvoľnení zo služobného pomeru policajta sa začína na základe dobrovoľnej jednostrannej žiadosti príslušníka Policajného zboru a je povinnosťou príslušného nadriadeného uvoľniť príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru. Zákon poskytuje policajtovi možnosť podľa 191 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. zobrať späť žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, o čo sťažovateľ nepožiadala, rovnako ako nevyužil ani opravný prostriedok voči personálnemu rozkazu č. 13 z 02.03.2012, ktorým bol sťažovateľ na základe jeho vlastnej žiadosti uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Personálny rozkaz č. 13 nadobudol právoplatnosť, týmto nastali konštitutívne účinky rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorý moment fixuje právne vzťahy vyplývajúce zo služobného pomeru a neumožňuje vykonávať žiadne zmeny.

41. S poukazom na príslušné citované ustanovenia zákona o štátnej službe policajtov sa sťažovateľov služobný pomer skončil dňom 30.04.2012. Podaním opätovnej žiadosti o uvoľnenie z 03.05.2017 preto nemohlo dôjsť k začatiu konania vo veci jeho uvoľnenia, a teda žalovaný sa nemohol dostať do stavu

nečinnosti, ktorý namieta sťažovateľ, nakoľko v tomto období už sťažovateľ nebol príslušníkom PZ.

42. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu boli už totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ namietal už v konaní pred správny súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd konštatoval, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

43. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové, relevantné skutočnosti, ale iba opakovane poukazuje na tvrdenia, ktoré už uviedol tak v administratívnom konaní, ako aj v konaní pred krajským súdom a s ktorými sa už títo dostatočne vysporiadali.

44. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa ust. § 461 SSP zamietol.

45. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, pretože nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.